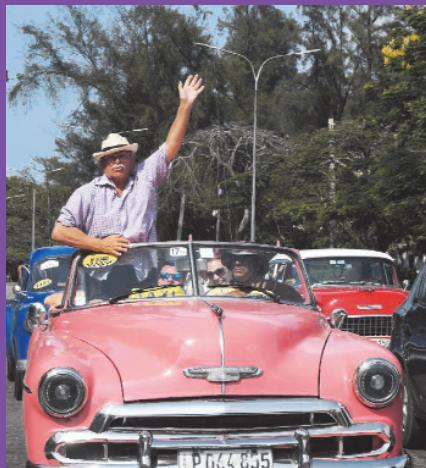

Нас мешим се молим!

Поздрав Чачку са Кубе

Радујем се да путујемо заједно!

Овог пролећа пут ме је одвео на Кубу, а ево имао сам среће да књигу Српски народни календар носим и Србима који живе на југу Рузије.

Чачак се највише воли кад си далеко од њега. То сам рекао још давно, а био је то и наслов Чачанског гласа који поред Озона и Телемарка прати наша путовања. Овог пролећа са књигом, са календарем, био сам и у Берлину и у Букурешту. Планирамо да спремамо нови календар за 2020. годину. Желели бисмо да промоцију календара направимо у Кини.

<https://www.ozonpress.net/zivotni-stil/cvorak-sleteo-na-kubu-ali-ne-i-njegov-kofer/>

<https://www.ozonpress.net/zivotni-stil/kuba-u-ocima-jednog-cacanina/>

<https://www.turistickisvet.com/vesti/turizam/putopis-kuba---ostvarenje-jednog-sna.html>

Са календарем у Русији на Црном мору

<https://www.ozonpress.net/zivotni-stil/cvorak-sleteo-u-rusiju-i-u-krasnodaru-nasao-posao/>

<https://www.ozonpress.net/zivotni-stil/nasmesite-se-molim/>

<https://www.ozonpress.net/zivotni-stil/krevetom-koji-ide-sinama-stigao-u-soci/>

<https://www.ozonpress.net/zivotni-stil/cika-cvorak-kazi-nasem-tati-da-se-vrati-obecao-je/>

<https://www.ozonpress.net/zivotni-stil/putovanje-brodom-knez-vladimir/>

КИНА
ЧАЧАК - ПЕКИНГ - ШАНГАЈ - ЧАЧАК
10 дана – 7 ноћења
авионом и возом
3. новембар 2019.
990 € + таксе

060 / 32 226 23
www.cvorak.com

ХВАЛА ШТО СТЕ ОКРЕНУЛИ НОВИНЕ - МАЛЕ ПРОМЕНЕ СУ УВЕК ДОБРОДОШЛЕ

Из улице Кнеза Милоша до светских сокака и авенија...

Пише: Слободан Р.
Чворовић Чворак

ВЕНЕЦИЈА

Мој први одлазак из Југославије био је пут за Италију. Пут из Чачка преко Београда, возом до Венеције са тегет торбом од скаја и крушкама из дединог и бакиног дворишта. Био сам ћак Гимназије. Ја у Италији и тамо, поред трга Светог Марка, иза Дуждеве палате, у хотелу који се звао Лисабон. Имао је прозор испод којег је био канал што је излазио на Велики канал дуг 3,8 км. Сад се сећам те држкости, а онда сам то учинио са задовољством кроз прозор сам бацио угризак крушке, оцефирао сам се важним у том свету јер сам имао осамнаест година. Увече, иако сам имао ципеле, изашао сам бос из хотела да бих се тако приклучио хипицима на оближњем тргу. Имао сам црвени пасон.

Црква Сан Ђорђо Мађоре, мост Ријалто из XVI века, црква Санта Марија де ла Салуте из XVII века. Венеција, некада престоница

Млетачке Републике кроз векове, а сада део светске баштине под заштитом Унеска, чинила ми се као крај света.

РИМ

Имао сам цефце да по завршетку гимназије кренем са групом чачанских туриста на пут кроз Италију. Трајект Бар Бари, а потом Везув и Напуљ. Наш во-

дич, Лепа Обрадовић обефрана је да ће ми помоћи да нађем посао у Риму. И када смо дошли у Рим, после разгледања римског амфитеатра Колосеум, Анђеоске тврђаве, Шпанског трга... отишли смо у неки хотел да питамо да ли им треба радник. Нека стара, дебела са смеће офорбаним ретком косом и великом диптијом рекла је да могу да оста-

нем и сада. Она је имала око седамде-

Из Ивањичког сокака до Венеције, Рима, Лондона, Париза, Њујорка, Њу Делхија, Пекинга, Банкока, Хонконга, Токија, Маниле, Каира, Најробија, Москве, Осла, Лисабона, Рио Де Жанеира, Лиме, Каракаса, Сиднеја...

Моја Италија

**Мој први пут из Југославије био је пут за Италију.
Чинило ми се да сам на крају света**

сет осамдесет година а звали су је СИ-ЊОРИНА вероватно што је и даље очекивала прилику да се уда. Добио сам посао и могао сам дастанем. Ипак сам се вратио са групом кући и после десетак дана, авионом из Београда преко Дубровника, поново кренуо за у Рим. Оцу сам рекао да идем, није се слагао или се није ни

бунио. Тетке су га наговориле да треба да идем а он је отишao на неки пут. У Дубровнику сам чекао два дана до ноћног чarter лета са Ђилипа на Ђампино, неки мали аеродром на далекој периферији Рима.

Пред поноћ на Пилама, у Дубровнику, одакле су полазили аутобуси за аеродром, у мраку сам видео и свог оца. Каже пролазио овуда, било му успут. Дао

ми је мало пара. И онда и сада сам знаю да њему Дубровник никада није био успут.

Пред зору стигао сам у Рим и у хотел „Сан Марцо“ у близини железничке станице. Требао сам да спавам у магацину иза шанка уз гађе пива, у разваљеном кревету. Задатак ми је био да гостима унесем и изнесем кофере. Водичи су

обично чашчавали рецепционара са седам-осам новчаница, од којих би ми он дао само једну, он ми је само лупао на врату и звао ме да снесем све кофере или да их изнесем из аутобуса и однесем по собама. И само што ме је звао, узео је се-би толико новчаница а менидасамо једну.

Био је то мој сусрет са законима капитализма а имао сам деветнаест година. Мој посао је био још и сакупљање чаршава, јастучница, пешкира а требало је да их однесем на последњи спрат хотела и оперем у машини. Тако оправне би их простирао на великој сун-

чаној римској тераси. И када стигнем до Тптијер, четвртог реда, на летњем сунцу први би се чаршави већ осушили. И тако сваког дана, сам.

После матуре сви моји другови су по-бегли на заслужени одмор на море. Моје лето је пролазило између неопраних тањира и гомила хотелског веша и кофера. А тако дugo сам магтао о том лету, тако дugo сам га чекао. Будио сам се сваког јутра у сабици, малом магацину од-мах иза бара, а онда трчао по спратови-ма и гостима носио кофере у аутобус.

Онда бих склањао тањире од доручка и постављао нове за ручак. Следећих петнаестак минута било ми је одређено за доручак. Мало бутера, пекmezа и чаја а онда опет трчање на терасу, велику и сунчану. И пре него што гомилу прљавих хотелских чаршија ставим у машину гледам то небо и сунце што ме пеће.

И где год да се окренем РИМ. Само не виште онакав каквог сам га видео на сликама и каквог сам га створио у машти. Крао сам

део њега сам пред крај дана када бих завршио сав свој посао. Од бакшиша сам куповао кришке лубеница које су се продавале на углу и ту сам први пут прогово-

рио италијански. Продавац ме је већ запамтио, па сам као стална муштерија добијао једну виште.

Дани су пролазили, а ја сам се већ навикао на шпагете а и на гомиле веша које сам простирао и које су се сушиле толико брзо да нисам успео ни да завршим с последњим жицом, први би већ био сув па сам морао да га савијам. Велика машнина за прање је пуштала

воду и газећи онако у неким јадранкама сталном су ми ноге биле мокре а при крају дана онако испуцане табане од прашка, сам хладио у фонтанама.

Посећивао сам нашег водича Лепу Обрадовић само понедељком, када су ме моји звали телефоном.

Помиšљао сам да се вратим кући, да напустим Рим али ме је било срамота.

Израчунао сам колико има дана, сати, минута и секунди до поласка авиона за Београд. Увече бих базао по граду сам, и мислим да сам упознао све његове фонтане и улице. Хотел ми је био близу железничке станице и на путу за град сам сваке вечери око попа девет одлазио на станицу, када је долазио воз из Београда. Гледао бих наше људе, послушкивао наш говор и било би ми лакше. Питao сам се да ли ћу икада имати новица да попијем еспресо на Виа Венету.

У Фиренци сам први пут пробао пицу. Била је хладна, са неком сардином из некаквог великог четвртастог плеха, није ми се свиђела, тако да сам преостало време у Риму прескакао ту кору хлеба са неким премазом... Шпагете свакога дана за ручак, та храна радничке класе да се за мале паре напуни стомак, сада је специјалитет због прелива. Јео сам је само са бутером и рибаним сиром.

Моји су уживали у сиру и кајмаку, неко је био и на мору а ја сам туговао у Риму. Учио сам италијански јер сам био сам, а учио сам и живот.

Напустио сам Рим са плочом Клаудија Виле: „Арриведерци Рома“, опростио се са својим новим пријатељима.

Ипак, док сам улазио у авион, пожелео сам да се поново вратим на обале Тибра.

А када сам се вратио кући и поделио поклоне од прве плате у животу, причао сам о томе како је Рим диван, како сам учио италијански, како сам упознао једну Александру, само никоме нисам рекао да су ми потекле сузе док сам прао своје фармерице: „Ој месече, звездо сјајна, тugo моја завичајна, да љ' још светлиш истим сјајем и над мојим крајем“. Ја, у Риму певам песму Лепе Лукић!

Е тако је отпочeo мој пут у свет... .

Наставиће се

Свет играо на чачанском тргу

У Чачку је одржан 4. Етно фест. Међународни фестивал фолклора. Младост света – из Мексика, Индонезије, Русије, Пољске, Словачке, Бугарске показала је чачанима лепоту своје традиције заједно са члановима КУД Дуле Милосављевић.

МОЈЕ ГНЕЗДО
ЧАЧАК

УДРУЖЕЊЕ
ПОТОМАКА
РАТНИКА
СРБИЈЕ
- ЧАЧАК -

Србија
Б. Теофиловића 27
032 22 26 23
060 3 22 26 23

Стручна делегација Чачка у дводневној посети Франкфурту авионом

Тако велики број учесника неке развијене земље нису слали ни на олимпијаде.

Чачански астал са тоалет папиром на улици, а под новинама наштрикани хвалоспеви стручне службе Туристичке организације Чачак. Нису одговорили на питања наше редакције. Остављамо да их ви питате ако их сртнете.

Део преписке уредника Чворак вести и маркетинг службе такозваног ТОЧ-а:

Поштовања,

Ваш одговор на моја питања ми је врло детињаст.

Најлепшије вас молим да ми одговорите на претходна питања, али и да ми појасните ове новоприселене тврђдење.

Због ваше неажурности касним са изласком Чворак вести бр. 23.

Присутним посетиоцима представљени су програми путовања туристичке агенције „Лазена“ за град Чачак и регију Западна Србија.

Најлепшије вас молим да ми путем мејла доставите промотивни материјал агенције на спрском и немачком са ценама.

У пратећем програму, током представљања града, организована је и промоција познате чачанске ракије „Јеличич дукат“, коју су дегустирали многобројни посетиоци.

Поздрављајући наступ и промоцију Јеличког дуката - добочинитеља Српског народног календара, постављам питање како можете једну флашу са неколико лепих чаша за коњак Јеличког дуката да назовете промоцијом за мно-гобројне посетиоце?

Жао ми је што их нисам замолио да у име „Чворка“ у Франкфурт понесу и поклоне примерке Српског народног календара са својом рекламиром поруком.

Павиљон града Чачка, угостио је и градоначелника Бад Хомбурга, посланика ЦДУ у парламенту Хесена, председника скупштине града Франкфурта, председника Централног савета Срба Хесена, дијаспору и представнике организација и удружења Срба из покрајине Хасен.

Молим вас да ми појасните о каквом се павиљону ради, јер по слици видим да је у питању био обичан астал.

Молим вас да ми доставите и ТВ извештај, јер видим да је била и екипа локалне телевизије.

Неколико хиљада посетилаца, немачких и српских, на „Данима културе – Србија“ у Франкфурту, присуством на овм догађају, информисано је о туристичкој понуди Чачка, чиме се наставља интензивна промоција града Чачка на тржишту Немачке, једном од највећих и најважнијих туристичких тржишта Европе.

Негде сам прочитао да се помоћник градоначелника, господин Бојовић, захвалио Немачкој на донацијама и инвестицијама. Део тог обраћања и информација на ком језику се обратио немачкој јавности ми је врло важна за извештај који припремам.

Радујем се успеху чачанске експедиције у Немачку, или молим и за информацију колико је град платио и коме и зашто ово путовање.

Желим успех на данима фолклора, а мислим да ћу отићи и у Прислоницу, родно место моје мајке, за време сабора фрулаша.

